

Sygn. akt II AKa 104/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Krzysztof Ciemnoczołowski (spr.)

Sędziowie: SSA Dariusz Kala

SSO del. Alina Miłosz-Kloczkowska

Protokolant: stażysta Michalina Adamonis

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku Krzysztofa Nowickiego

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2014 r.

sprawy

skazanego J. T.

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 17 stycznia 2014 r., sygn. akt **XIV K 251/13**

I. zmienia zaskarżony wyrok w punktach II i IV w ten sposób, że:

- przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. zalicza skazanemu na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie I cały okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie II K 274/05 Sądu Rejonowego w Sopocie w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy;

- zalicza skazanemu na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie III okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 01 lutego 2005 roku do dnia 11 maja 2005 roku oraz od dnia 04 grudnia 2006 roku do dnia 29 sierpnia 2007 roku;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części;

III. zwalnia skazanego od wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gdańsku rozpoznawał sprawę w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec **J. T.**, skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Rypinie z dnia 13 maja 1997 r. w sprawie sygn. akt II K 286/96 za przestępstwa:

-.

- z art. 18 § 2 d.k.k. w zw. z art. 208 d.k.k. popełnione w dniu 18/19 czerwca 1996 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w kwocie 800 złotych,
- z art. 265 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 19 czerwca 1996 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- z art. 75a ust. 1 Ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności popełnione w dniu 19 czerwca 1996 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

Sąd połączył kary jednostkowe i orzekł karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres tymczasowego aresztowania w dniu 19 czerwca 1996 r.;

2. Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 28 czerwca 2000 r. w sprawie sygn. akt IV K 2241/99 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 19 stycznia 2001 r. w sprawie sygn. akt V Ka 1121/00 za popełnione w okresie od marca do 11 maja 1999 r. przestępstwo z art. 270 § 1 i 3 k.k. w zb. z art. 272 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych w wysokości 10 złotych każda;

3. Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 21 grudnia 2001 r. w sprawie sygn. akt II K 2085/99 za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. art. 283 k.k. popełnione w dniu 3 października 1994 r. na karę roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych w wysokości 10 złotych każda; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 3 października 1994 r. do dnia 11 sierpnia 1995 r.;

wyrokiem łącznym z dnia 11 czerwca 2002 r. w sprawie sygn. akt II K 304/02 Sąd Rejonowy w Gdyni połączył kary jednostkowe orzeczone w sprawach II K 286/96 oraz II K 2085/99 i orzekł karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie sygn. akt II K 274/05 za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 5 września 2005 r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych w wysokości 40 złotych każda; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 5 września 2005 r. do dnia 5 grudnia 2005 r., skazany odbywał karę w okresie od 29 sierpnia 2007 r. do dnia 17 czerwca 2008 r., kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary;

5. Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie sygn. akt XIV K 111/09 za przestępstwo z art. 297 § 1 w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 29 września 2004 r. na karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie sygn. akt II K 821/05 za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. popełnione w dniu 2 lutego 2005 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono tytułem próby na okres lat 4 i orzeczone na podstawie art. 71 § 1 k.k. grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych w wysokości 10 złotych każda; na poczet kary grzywny zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 1 lutego 2005 r. do dnia 13 czerwca 2005 r., kara grzywny została w całości wykonana;

7. Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 23 lutego 2012 r. w sprawie sygn. akt II K 242/10 za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 16 września 2009 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych w wysokości 20 złotych każda;

8. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 19 marca 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 436/10 za przestępstwa:

- z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 29 listopada 2006 r. do 4 grudnia 2006 r. na karę

roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych w wysokości 10 złotych każda,

- z art. 270 § 3 k.k. popełnione w dniu 4 grudnia 2006 r. z art. 270 § 3 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,
- z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. (ciąg 4 przestępstw) popełnione w okresie od 2001 r. do 4 grudnia 2006 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych w wysokości 10 złotych każda,
- z art. 117 ust. 1 Ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych popełnione od dnia 01 sierpnia 1998 r. do dnia 04 grudnia 2006 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

Sąd połączył kary jednostkowe i orzekł karę łączną roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych w wysokości 10 złotych każda;

na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okresy tymczasowego aresztowania: od dnia 1 lutego 2005 r. do dnia 13 czerwca 2005 r., od dnia 4 grudnia 2006 r. do dnia 29 sierpnia 2007 r.;

wyrokiem łącznym z dnia 30 października 2013 r. w sprawie sygn. akt XIV K 172/13 Sąd Okręgowy w Gdańsku połączył kary jednostkowe orzeczone w sprawach XIV K 111/09, II K 242/10 oraz II K 436/10 i orzekł karę łączną lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 270 stawek dziennych w wysokości 10 zł każda.

Wyrokiem łącznym z dnia 17 stycznia 2014 roku, sygn. akt XIV K 251/13, Sąd Okręgowy w Gdańsku orzekł:

I. na podstawie art. 569 § 1 i § 2 k.p.k. oraz art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. połączył skazanemu jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami - Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie sygn. akt II K 274/05 oraz Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie sygn. akt XIV K 111/09 i wymierzył w ich miejsce karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. i 82 § 2 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie I kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres odbytej faktycznie kary pozbawienia wolności w sprawie II K 274/05 Sądu Rejonowego w Sopocie od dnia 29 sierpnia 2007 r. do dnia 17 czerwca 2008 r. oraz okres tymczasowego aresztowania w tej sprawie od dnia 05 września 2005 r. do dnia 05 grudnia 2005 r. i ustalił początek odbywania kary łącznej na dzień 26 września 2012 r.;

III. na podstawie art. 569 § 1 i § 2 k.p.k. oraz art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. połączył skazanemu jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny orzeczone wyrokami - Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 23 lutego 2012 r. w sprawie sygn. akt II K 242/10 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 19 marca 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 436/10 i wymierzył w ich miejsce karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz 170 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda;

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie III kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres tymczasowego aresztowania zaliczony na poczet kary orzeczonej w sprawie II K 436/10 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku: od dnia 01 lutego 2005 r. do dnia 11 maja 2005 r.;

V. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. a contrario pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach Sądu Rejonowego w Sopocie w sprawach II K 274/05 i II K 242/10, Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie sygn. akt XIV K 111/09 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie II K 436/10 pozostawił do odrębnego wykonania;

VI. na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. a contrario umorzył postępowanie w kwestii objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku w sprawie sygn. akt II K 821/05;

VII. na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k. umorzył postępowanie w kwestii objęcia wyrokiem łącznym wyroków: Sądu Rejonowego w Rypinie w sprawie sygn. akt II K 286/96, Sądu Rejonowego w Gdańsku w sprawie sygn. akt IV K 2241/99 i Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawie sygn. akt II K 2085/99;

VIII. zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym od opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca skazanego, który zaskarżył wyrok w całości, zarzucając:

1. obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 82 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. polegającą na niezastosowaniu tego przepisu i przez to zaliczenie skazanemu w pkt II wyroku na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności jedynie okresu faktycznego pozbawienia wolności tylko w sprawie II K 274/05 Sądu Rejonowego w Sopocie, podczas gdy skazany został warunkowo zwolniony z odbycia reszty kary pozbawienia wolności orzeczonej, a nieodwołanie warunkowego przedterminowego zwolnienia powinno skutkować zaliczeniem na poczet kary łącznej całości tejże kary,

2. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść wydanego wyroku, tj. art. 577 k.p.k. poprzez niezaliczenie na poczet orzeczonej kary łącznej w pkt IV okresu tymczasowego aresztowania od dnia 04.12.2006 roku do dnia 29.08.2007 roku zaliczonego na poczet kary orzeczonej w sprawie II K 436/10 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 19 marca 2013 roku,

3. rażąco niewspółmierność orzeczonych skazanemu kar 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy adekwatne i spełniające wszystkie cele będą kary pozbawienia wolności w niższej wysokości.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

1. orzeczenie wobec skazanego nowych kar łącznych przy zastosowaniu zasady asperacji zbliżonej do zasady pełnej absorpcji i orzeczenie kary pozbawienia wolności w niższym wymiarze,

2. zaliczenie na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresu od dnia 4 grudnia 2006 roku do dnia 29 sierpnia 2007 roku, a także okresu objętego warunkowym przedterminowym zwolnieniem, tj. całej odbytej kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w wyroku Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 24 stycznia 2006 roku w sprawie II K 274/05,

ewentualnie:

3. uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zasadnymi okazały się zarzuty podnoszone w punktach 1 i 2 apelacji, a zarzut z punktu 3 nie zasługiwał na uwzględnienie.

I.

motywy zmiany rozstrzygnięcia z punktu II zaskarżonego wyroku.

Apelujący trafnie podniósł, że orzeczenie z punktu II zaskarżonego wyroku zapadło z obrazą przepisów prawa materialnego, polegającą na rozstrzygnięciu w oparciu o art. 82 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 stycznia

2012 roku, podczas gdy obligatoryjnym było oparcie się - przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. - o pierwotne brzmienie art. 82 k.k.

Przede wszystkim należy wskazać, że czynu objętego wyrokiem II K 274/05 Sądu Rejonowego w Sopocie, J. T. dopuścił się w dniu 05.09.2005 roku, a więc w czasie, gdy obowiązywało pierwotne brzmienie art. 82 k.k.

Zmiana przepisu art. 82 k.k. od dnia 01.01.2012 roku, wprowadzona ustawą z dnia 16 września 2011 r. (Dz.U. Nr 240, poz. 1431), pogorszyła sytuację prawną skazanych w porównaniu z obowiązującym poprzednio stanem prawnym, poprzez wprowadzenie do jego treści § 2. W ocenie Sądu Apelacyjnego w poprzednim stanie prawnym treść art. 82 k.k. należało interpretować w sposób przywoływany w utrwalonym orzecznictwie, zgodnie z którym "Kara pozbawienia wolności uznana za odbytą w rozumieniu art. 82 k.k. podlega zaliczeniu w całości - na podstawie art. 577 k.p.k. - na poczet kary tego rodzaju orzekanej w wyroku łącznym obejmującym skazanie na karę, z której wykonania skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony" (zob. uchwała SN w składzie siedmiu sędziów z dnia 20 stycznia 2005 r., I KZP 30/04, OSNKW 2005/ 1/12; wyrok SN z dnia 8 marca 2006 r., IV K.K. 423/05, OSNwSK 2006/1/513; wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2010 r., IV K.K. 28/10, LEX nr 583901). Tymczasem treść obowiązującego od dnia 01.01.2012 roku przepisu art. 82 § 2 k.k. określa wprost, że „w wypadku objęcia wyrokiem łącznym kary, z której odbywania skazany został warunkowo zwolniony, na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza się jedynie okres faktycznego odbywania kary”.

Wobec powyższego, uwzględniając treść art. 4 § 1 k.k., nakazującego stosowanie ustawy obowiązującej poprzednio, gdy jest względniejsza dla sprawcy, dla rozstrzygnięcia kwestii zaliczenia kary pozbawienia wolności w niniejszej sprawie należało zastosować art. 82 k.k. w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 16 września 2011 r. (Dz.U. Nr 240, poz. 1431).

W tej sytuacji, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. orzekł o zmianie zaskarżonego wyroku w ten sposób, że przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 82 k.k. w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 16 września 2011 r. (Dz.U. Nr 240, poz. 1431) zaliczył skazanemu na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie I cały okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie II K 274/05 Sądu Rejonowego w Sopocie w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy.

II.

motywy zmiany rozstrzygnięcia z punktu IV zaskarżonego wyroku.

Wadliwym okazało się orzeczenie z punktu IV zaskarżonego wyroku o zaliczeniu skazanemu na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej, orzeczonej w punkcie III wyroku, okresu tymczasowego aresztowania J. T. w sprawie II K 436/10 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku jedynie od dnia 01 lutego 2005 roku do dnia 11 maja 2005 roku. Ustalenia w tej mierze są błędne, co wynika z oparcia się przez sąd orzekający wyłącznie na telefonicznej informacji z zakładu karnego (w uzasadnieniu sąd a quo powołał się jedynie na notatkę z k. 111 akt), bez sięgnięcia po dostępne dokumenty. Tymczasem analiza akt sprawy II K 436/10 oraz zawartej w aktach niniejszej sprawy „informacji o pobytach i orzeczeniach” (k. 106-110) nie pozostawia wątpliwości, że zaliczeniu podlegały w tym wypadku okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 01 lutego 2005 roku do dnia 11 maja 2005 roku oraz od dnia 04 grudnia 2006 roku do dnia 29 sierpnia 2007 roku. Świadczy o tym w szczególności brak podstaw do uznania, że w drugim w wymienionych okresów skazany odbywał inną karę lub kary. W „informacji (...)” na k. 106-110 zapisano wprawdzie, że okres od dnia 04 grudnia 2006 roku do dnia 29 sierpnia 2007 roku dotyczy sprawy XI K 26/08, lecz lektura akt II K 436/10 nie pozostawia wątpliwości, że sprawa ta prowadzona była początkowo pod sygnaturą XIV K 26/08 przez Sąd Okręgowy w Gdańsku.

Na marginesie jedynie należy dodać, że zaliczenie uwzględniające zmianę dokonaną przez Sąd Apelacyjny jest identyczne z zaliczeniem, o którym orzekł Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku postanowieniem z dnia

22.08.2013 roku w sprawie II K 436/10, po wydaniu którego nie zaistniały okoliczności, uzasadniające zmianę tego rozstrzygnięcia.

Na podstawie powyższej argumentacji, sąd odwoławczy orzekł na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. o zmianie zaskarżonego wyroku w sposób zgodny z wnioskiem, zawartym w apelacji obrońcy.

III.

motywy nieuwzględnienia zarzutu rażącej niewspółmierności kary.

Wbrew stanowisku obrońcy, kary łączne wymierzone skazanemu, nie są karami karami rażąco niewspółmiernie surowymi. W judykaturze i doktrynie powszechnie przyjmuje się, że rażąca niewspółmierność kary, o jakiej mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k., nie dotyczy każdej różnicy w ocenie surowości lub łagodności kary między sądem orzekającym a sądem odwoławczym, lecz jedynie niewspółmierności wyraźnej, oczywistej, widocznej już na pierwszy rzut oka. W niniejszej sprawie niewątpliwie nie doszło do tego rodzaju dysproporcji.

Sąd odwoławczy w pełni aprobuje motywy wymierzenia poszczególnych kar łącznych zgodnie z zasadą asperacji, przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (k. 144-146 akt). Sąd pierwszej instancji słusznie dostrzegł, że skoro między pozostającymi w poszczególnych zbiegach przestępstwami nie zachodził ścisły związek przedmiotowo-podmiotowy i czasowy, to nie wystąpiły podstawy do zastosowania absorpcji. Organ ten prawidłowo ocenił również okoliczności, wynikające z opinii o skazanym, wystawionej przez administrację zakładu karnego. Nie sposób bowiem nie dostrzec, iż pomimo generalnie pozytywnej oceny zachowania skazanego w warunkach izolacji, niektóre z ustalonych okoliczności, tj. brak inicjatywy w podjęciu pracy, nie składanie próśb o zatrudnienie lub deklaracji wykonania prac społecznych, brak zgody na wykonywanie kary w systemie programowanego oddziaływania, stały na przeszkodzie ocenie, iż w tym przypadku proces resocjalizacji zakończył się lub jest bliski zakończenia.

Nie zasługuje na uwzględnienie ocena, zaprezentowana w uzasadnieniu apelacji, zgodnie z którą wymiar kar łącznych orzeczonych wobec J. T., odbiega od zaleceń uwzględniania zasad prewencji indywidualnej i generalnej, a także humanitaryzmu represji karnej i celowości wymiaru kary. Przytoczone stanowisko apelującego opiera się na konstatacji, że skoro proces resocjalizacji skazanego w zakładzie karnym przebiega prawidłowo (o czym świadczyć ma powoływana wcześniej opinia), to cele kary łącznej zostaną osiągnięte także w przypadku obniżenia jej wymiaru. Odpierając powyższą argumentację, sąd ad quem wskazuje na jej wybiórczość, polegającą na wyeksponowaniu jedynie ogólnie pozytywnego wydźwięku opinii, branego pod uwagę przez sąd orzekający, z jednoczesnym pominięciem konkretnych okoliczności, które sąd ten przytoczył na poparcie oceny o braku podstaw do sięgnięcia po zasadę absorpcji. Akceptując w pełni stanowisko Sądu Okręgowego, sąd odwoławczy wyraża pogląd, iż postawa skazanego, nacechowana brakiem zainteresowania wykonywaniem pracy (choćby społecznie) w warunkach izolacji oraz brakiem woli skorzystania z systemu programowanego oddziaływania, zasługuje na miano biernej, co w oczywisty sposób podważa tezę o zakończeniu procesu resocjalizacji.

Chybionym jest pogląd apelującego, iż niższy wymiar kary wzmocni w skazanym poczucie sprawiedliwości i wolę współdziałania w kształtowaniu społecznie pożądanых postaw, w szczególności odpowiedzialności, oraz potrzeby przestrzegania porządku prawnego i powstrzymywania się od powrotu do przestępstwa. Do wniosku takiego nie upoważniają żadne okoliczności, wynikające z przeprowadzonych lub ujawnionych w sprawie dowodów. Przeciwnie – powołana wcześniej opinia z zakładu karnego świadczy, że J. T. nie angażuje się w pełni w proces resocjalizacji. Tym samym, gdy weźmie się pod uwagę, że jest on sprawcą niepoprawnym, wielokrotnie karany, to ewentualne obniżenie wymiaru kar łącznych stałoby się formą niezasłużonej przez niego „premier”, co niewątpliwie pogłębiłoby jego wysoki stopień demoralizacji, a to poprzez możliwość wywołania w nim przekonania o co najmniej częściowej bezkarności.

Wniosek przeciwny nie płynie z analizy ujawnionej podczas rozprawy odwoławczej opinii o pracowniku i promesy zatrudnienia. Pomimo bowiem, że treść tego dokumentu przemawia na korzyść skazanego, to jednak w żadnej mierze nie niweluje ona jego niepełnego zaangażowania w proces resocjalizacji w zakładzie karnym.

W świetle powyższych rozważań, Sąd Apelacyjny nie podzielił oceny apelującego o wydaniu zaskarżonego wyroku łącznego z uchybieniem, przewidzianym w art. 438 pkt 4 k.p.k. i w tej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

IV.

orzeczenie o kosztach sądowych.

O zwolnieniu skazanego od wydatków postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., orzekając zgodnie z art. 626 § 1 k.p.k. o obciążeniu nimi Skarbu Państwa. Sąd Apelacyjny uznał, że poniesienie tego obciążenia przez skazanego, będącego osobą pozbawioną wolności oraz nie posiadającą znaczącego majątku ani dochodów, byłoby dla niego zbyt uciążliwe.